

underkaſte ſig de Forandringer i deres Embedsforretningers Omfang og Beſtaffenhed, ſom ſenere maatte blive beſtemte, uden at det er fornødent, at nogen dertil ſigtende Beſtemmelse er optagen i deres Beſtallinger.

§ 18.

Saalænge de i denne Lov indeholdte Beſtemmelſer ikke finde Anvendelse paa Kjøbſtabkaldene, kunne de ei heller gjøres gjældende for de Landsbykald, der ere forenede med Kjøbſtabkald.

§ 19.

Efterhaanden ſom Migten til at offere til Præſten efter § 16 bortfalder, opbører fra ſamme Tid tillige Offeringen til Skolelærerne i Pastoratet imod Erſtattung til dem af Kommunen. Til den Ende have ſamtlige offernydende Skolelærere, naar denne Lov er udkommen, til vedkommende Sogneraad at indſende en Fortegnelse over det Beløb af Offer og Accidentſer, ſom Embedet har havt i de ſidſte 10 Aar. Den aarlige Gjennemſnitſindtægt i dette Tidsrum vil i Reglen være den Afløsningsſum, der ſkal træde iſtedetfor Embedets hidtil havde Indtægt af Offer og Accidentſer; dog kan Sogneraadet, hvor ſæregne Omſtændigheder tale derfor, med Amtsraadets Samtykke ſaſtſætte Afløsningsſummen til et noget derfra afvigende Beløb. — Hvor Afløsning herefter finder Sted, maa Skolelæreren ikke modtage nogenſomhelſt Gave i Penge eller Naturalier for de ham paahvilende kirkelige Forretninger.

Hvor Sogneraadet og Skolelæreren ere enige derom, kan den omhandlede Afløsning af Offer og Accidentſer til Skolelærerembedet finde Sted ſtrax uden at afvente Ledighed i Præſteembedet.

§ 20.

Denne Lov, der træder i Kraft fra 1ſte April 1873, underkaſtes Reviſion inden Udgangen af Finantsaaret 1882—83. Den gjælder ikke for Færøerne og kommer ei heller til Anvendelse paa Præſter, der ere anſatte ſom Felipræſter eller ved Kloſtre, Høſpitalet, Sygehøſe, Fængſeler eller i andre lignende Stillinger.

Underændringsforſlag til ovenſtaaende Forſlag:

Af S. A. Hanſen:

2) § 16 affattes ſaaledes:

„Al Offerpligt og al Offering i Kirken bortfalder. I Anledning af Daab, Mødres Indlebeſe, Nadver, Skriftemaal, Vigtale, Konfirmationsforberedelse, Vgteviſe, Sygebeſøg og øvrige Embedsforretninger maa Sognepræſten ikke modtage noget Offer, Honorar, Gave i Penge eller Naturalier af Sognemenighedens Medlemmer, ligesaaſtildt naar diſſe Handlinger foregaa hjemme eller paa en Sognedag ſom i Kirken og ved den almindelige Gudſtjenefte. — De Præſterne tilkommende Høſtdage bortfalde.

Forſaavidt diſſe Beſtemmelſer indeholde en Forandring i den hidtil gjældende Lovgivning, træde de førſt ved Balance i Kraft efter Udløbet af Raadensaaret.“

Underændringsforſlag til ſamme Forſlag:
Af Tørgenſen og Termanſen:

Til § 16.

3) Paragrafens 1ſte Stykke affattes ſaaledes:

„Menighedsmedlemmernes lobbeſtemte Forpligtelse til at yde Offer og Accidentſer til Præſten, ligesom ogsaa den Præſten tilkommende Ret til viſſe Høſtdage bortfalder, dog at det er de geiſtliche Embedsmænd uforment at modtage, hvad der uden Foranledning fra deres Side maatte blive ydet dem.“

Underændringsforſlag til ſamme Forſlag:
Af S a m m e:

Til § 19.

4) Førſte Stykkes ſidſte Punktum bortfalder.